

[Indenrigsministeren.]

denne Adgang til Omskrivning hidtil kun har været anvendt af Betydning i een af Kreditforeningerne, men ogsaa her har været af overmaade stor Betydning for mange Landmænd. En fornuftig Anvendelse af disse Bestemmelser ogsaa i andre Kreditforeninger i det kommende Aar vilde af store Kredse blive følt som en betydelig Lettelse, og jeg ser ikke rettere, end at det vil være fuldt forsvarligt. Det er, hvad der almindeligvis finder Sted under andre Forhold mellem en fornuftig Kreditor og hans Debitor, at i vanskelige Tider gives der Afkald paa noget af Afdragene, naar Renterne i øvrigt kan svares.

De fire første Paragraffer forstaaer jeg er tiltraadt af begge Oppositionspartier. Af den øvrige Del af Afsnit I har Venstre tiltraadt §§ 6—11, medens de Konservative kun har tiltraadt §§ 9—11. Det synes at fremgaa af Betænkningen, at Partiet Venstre har haft nogen Betænkighed ved at gaa med til Ændringsforslagets § 8, der angaar Landhypotekforeningerne. Jeg vil gerne i den Anledning sige, at jeg tror, at denne Paragrafs Bestemmelser er i alles Interesse, selv om de kan siges at være usædvanlige. Der sker, hvis Obligations-ejerne billiger det, paa den i Paragraffen anførte Maade en mindre Nedsættelse af Renten, men samtidig sikres der inden for visse Grænser en Konsolidering af Foreningerne, noget, som formentlig ingen vil undervurdere Betydningen af. Jeg tror, at Bestemmelserne vil kunne modtages med Tilfredshed af begge Parter, og disse Bestemmelser var da ogsaa tiltraadt af Partiet Venstre allerede i Sommer.

Naar Venstre ikke har kunnet tiltræde § 5, der tilsigter en vis Begrænsning i Kreditforeningernes Udlaan i den nærmest kommende Tid, forstaaer jeg udmærket Begrundelsen derfor. Man mener, at en saadan Bestemmelse er generende, og det er den selvfølgelig ogsaa, men det kan ikke nytte, at man stadig taler om, at man ønsker den frivillige Konvertering fortsat, men intet vil foretage sig, der paavirker Spændvidden mellem Kurserne paa 4 og 4½ pCt.s Obligationer i gunstig Retning. Det er det samme, der gælder, naar Partiet ser med Uvilje paa Forlængelsen af Renteloven. Man vil gerne opnaa Fordelene ved, at den frivillige Konvertering igen kommer i Gang, men man vil ikke deltage i Løsningen af de dermed forbundne Vanskeligheder.

Som første Afsnit af Forslaget her foreligger i Flertallets Affattelse, kan jeg sige,

at det har det dobbelte Formaal paa een Gang uden Hensyn til den frivillige Konverterings videre Forløb at afvikle Vanskelighederne for de Laantagere, der skylder Henstandsudgifter, og dernæst i et vist Omfang at indvirke i gunstig Retning paa Kursniveauet for 4 pCt.s Obligationer, saa Mulighederne for en fortsat Konvertering beforders. I hvilket Omfang disse Muligheder for en fortsat Konvertering vil komme til at foreligge, er det umuligt at forudsige noget om i Dag, men med den Indstilling, Oppositionen i Udvalget har haft over for disse Forhold, er det umuligt at naa videre end her foreslaaet i dette Øjeblik.

Venstres Tanke om at nedsætte Formueskatten for 4 pCt.s Obligationer har Partiet klogeligt undladt at formulere, formentlig fordi man overhovedet ikke har gennemtænkt dette Spørgsmaal. Det, man her er inde paa, er simpelt hen den Tanke at betale Obligationsejerne i Skattnedsættelse, hvad de taber i Rente; men saa kunde man lige saa godt direkte give Laantagerne Pengene som Tilskud. At have en stor Obligationsmasse, hvis Løbetid er omkring 50 Aar, liggende i al den Tid som en særlig Del af den private Formue her i Landet, men med Skattefrihed i Mod-sætning til den øvrige Del af den private Formue, er selvfølgelig fuldkommen umuligt og aabner Muligheden for Omgaaelse skattemæssigt set i uhyre Grad, rent bortset fra, hvad det finansielt betyder. Formueskattefrihed for disse Obligationer vilde vel betyde, det kan ikke siges bestemt, en Nedsættelse af Skatten for de største Formueejere her i Landet, paa ca. 4 Mill. Kr. aarlig. Blot en Gennemsnitsløbetid paa 30 Aar for disse Obligationer vil altsaa betyde en Skatteeftergivelse paa 120 Mill. Kr. Jeg kan sige, at den Art Konvertering tror jeg Venstre skal opgive.

I hvilket Omfang den frivillige Konvertering kan føres videre, eller hvorvidt en mere almindelig Konvertering vil kunne tages op, maa afhænge af den kommende Tids Udvikling økonomisk og politisk, og Regeringen forbeholder sig at skønne derover ud fra den til enhver Tid givne Situation. Ind under dette Skøn vil ogsaa komme, om de gældende Bestemmelser om Konverteringsafgiften bør ændres. Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Hasle, syntes jo at vide alt muligt om den kommende Tids Udvikling paa Pengemarkedet. De fleste andre er nu imidlertid ikke saa kloge, og Regeringen ønsker altsaa paa dette Omraade at se den